

Forslag til folketingsbeslutning

vedrørende Helsingør Værft

Fremsat den 19. januar 1978 af Jørgen Jensen (DKP), Kaj Hansen (DKP) og Ib Nørlund (DKP).

Folketinget pålægger regeringen,

- 1) at der inden 15. februar 1978 – om nødvendigt ved statslig indgriben – sikres en stor ordre til Helsingør Værft til hurtig levering,
- 2) at der inden 15. april 1978 laves en plan for at sikre beskæftigelsen på værftet på længere sigt, og at planen udarbejdes af et udvalg indkaldt af handelsministeren og bestående af repræsentanter for værftets ejere, de ansatte, staten og Helsingør kommune, samt
- 3) at kulegrave Lauritzenkoncernens komplicerede opbygning og klarlægge koncernens formueforhold og planer med Helsingør Værft.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Situationen omkring Helsingør Værft har nu i mange måneder været urimeligt menneskeligt belastende for de tusinder af familier, der er afhængige af beskæftigelsen på værftet.

DKP mener, at en af grundene til, at den internationale værftskrise har ramt beskæftigelsen ved de danske værfter ekstra hårdt, er, at den danske regering har ført en meget passiv værftspolitik. Denne linje må ændres.

Da problemerne tilsyneladende er akutte omkring Helsingør Værft, har DKP i dette beslutningsforslag fremlagt de retningslinjer, som en både kort og langsigtet beskæftigelsesplan for værftet kan bygge på.

DKP mener, at en sådan beslutning i folketinget vil være en væsentlig pression mod Lauritzen-koncernen og være med til enten at presse koncernen til selv at sikre værftet eller give garanti for, at beskæftigelsen sikres, selv om koncernen prøver at slagte værftet.

Også selv om der eventuelt kan fremkomme en midlertidig løsning på Helsingør Værfts mest akutte ordreproblemer, mener DKP, at det er meget væsentligt, at folketinget gennem vedtagelse af beslutningsforslaget sikrer, at der bliver skabt klarhed om koncernens transaktioner og planer med værftet, og at det bliver slået fast, at man er rede til at gå nationaliseringsvejen, hvis man ikke med de nuværende ejerforhold kan få sikret værftet på længere sigt.

Vedtagelsen af beslutningsforslaget vil være en god start på en ny linje i værftspolitikken – en linje, der skal sikre, at dansk værftsindustri ikke bliver tromlet ned i de kommende svære år, og at de store afskedigelser på værfterne nu stopper.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1.

Fastholdes det græske rederi Royal Cruise Line's ordre, skal den nødvendige statsgaranti gives straks under forudsætning af, at repræsentanter for staten og de ansatte får fuld indsigt i alle forhold omkring ordren. Bortfalder denne ordre, må staten om nødvendigt afgive ordre til Helsingør Værft på en af de planlagte nye færger til DSB.

Til nr. 2.

- I planen for at sikre beskæftigelsen indgår:
- mulighederne for gennem et statslån til Cuba at sikre kommende cubanske skibsordrer for Helsingør Værft, f. eks. af fragt- og skoleskibe, som værftet tidligere med stor succes har bygget for Cuba,
 - at staten placerer en del af de ordrer, der blev lovet i regeringens beskæftigelsesplan fra august 1977, på Helsingør Værft. Det drejer sig især om en række specialfartøjer og pramme til brug ved forureningsbekæmpelse på havet og om nye færger til DSB, samt
 - mulighederne for at sikre yderligere ordrer på hotelskibe, Ro-Ro skibe og fragt/skoleskibe, som værftet har stor ekspertise i at bygge.

Til nr. 3.

Hvis det viser sig, at koncernen gennem længere tid har skadet værftet gennem interne koncerntransaktioner og manglende investeringer, eller hvis det i forbindelse med ovennævnte udvalgsarbejde viser sig, at milliardærkoncernen Lauritzen ikke vil yde sit til at sikre værftets fremtid, da må det gennem en nationalisering og øget indflydelse fra de ansatte sikres, at værftet videreføres til gavn for Helsingør og til gavn for samfundsøkonomien.